

BISERICILE ORAȘULUI

La Comarnic, biserica are încă un rol bine definit în viața locuitorilor, comunitatea se mândrește cu o viață spirituală prezentă în cele patru lăcașuri de cult din cartierele orașului. Edificii de cult au fost ridicate, cu sprijinul lui Dumnezeu și al oamenilor, în cartierele Vatra Sat, Poiana, Ghioșești și Posada.

Biserica "Sf. Nicolae"

Biserica "Sf. Nicolae", din cartierul comărnicean Vatra Sat stă astăzi pe locul unde în trecut se ridicau două lăcașe de cult ce au fost demolate.

Prima biserică, cu hramul „Sfânta Cuvioasă Parascheva”, s-a aflat mai sus de cea actuală, pe șoseaua ce duce spre Secăria, astăzi pe acel loc aflându-se o cruce din piatră cu inscripția: „Aici a fost altarul întâiei biserici din Comarnic. S-a ridicat această cruce pe locul Sfintei Mese de către familia Manea P. Țoțan, Gheorghe G. Moncică și preotul Ioan. 10 Mai 1895”.

A doua biserică, cu hramul „Sfântul Mucenic Gheorghe”, a fost zidită pe locul unde se află actuala biserică, ctitoria Doamnei Zoe, soția domnitorului Gheorghe Bibescu, ridicată în anul 1815. Știind că prima biserică a dăinuit peste 70 de ani, reiese că ea a fost construită în jurul anului 1740. A doua biserică a durat până în preajma anului 1900 când preotul Ioan Voiculescu împreună cu credincioșii au hotărât să construiască o altă biserică pe același loc, după care urma să se dărâme biserica ctitorită de familia Bibescu. Prințul George Valentin Bibescu s-a opus dărâmării bisericii ctitorită de părinții săi, propunând să doneze un alt teren pentru noua biserică. Preotul împreună cu credincioșii au refuzat această propunere și au început construcția noii biserici în jurul celei vechi, ajungând până la acoperiș. Prințul George Valentin Bibescu nu a dat voie demolării vechii biserici și astfel lucrările au fost oprite timp de 5 ani. În jurul anului 1907 prințul Bibescu a acceptat în final dărâmarea vechii biserici și astfel au fost continuate lucrările. Însuși prințul a plătit cheltuielile picturii și mobilierul sculptat. În 1912, familia Bibescu a donat bisericii următoarele odoare: Sfântul Potir, Sfântul Disc, Sfântul Chivot în forma bisericii și două sfeșnice cu câte trei brațe pentru Sfânta Masă, toate din argint.

Biserica "Sf. Gheorghe" din Poiana

Biserica "Sfântul Gheorghe" din Comarnic, Protoieria Câmpina, este una dintre cele mai cunoscute și mai frumoase biserici ale acestui oraș de munte situat pe Valea Prahovei. Sub îndrumarea preotului Dr. Dimitrie Bădiceanu, în luna aprilie 1937 s-a înființat un comitet pentru construcția unei biserici cu hramul

“Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”, în satul Poiana, pentru credincioșii din satele Poiana și Podul-Lung, comuna Comarnic, pe un teren donat de prințul Gheorghe Bibescu. Inițial, s-a intenționat construcția unei biserici din zid acoperită cu tablă, dar s-a renunțat la acest proiect și s-a acceptat construirea unei biserici din lemn, acoperită cu șindrilă, după un proiect semnat de arhitectul Ion Boceanu din Câmpina. Parohia s-a înființat la 1 iunie 1943 prin dezlipire de parohia Comarnic, serviciile religioase oficiindu-se într-o capelă amenajată în școala din sat, paroh fiind preotul Gheorghe Turcu.

Punerea pietrei fundamentale a avut loc în luna septembrie 1944 și, într-un timp record, biserica a fost terminată la roșu și tencuită în interior. Astfel, la 30 decembrie 1945 biserica a fost sfințită și dată în folosință cultului, ctitori fiind toți credincioșii parohiei. Biserica a fost construită pe temelie din piatră de munte zidită în apareiaj, având zidurile din cărămidă iar întregul acoperiș, împreună cu cele două turlă, fiind executate din lemn. Stilul bisericii este cel de biserică de munte, asemănător celui maramureșean, dar și cu influențe din stilul gotic și roman.

La 1 octombrie 1968 a fost numit preot, tânărul licențiat în teologie, Dumitru Costică, care, ajutat de vrednicii credincioși, a început lucrările de refacere în totalitate a instalației electrice (1969), a acoperișului (1973), încălzirea cu centrală proprie, mobilier din stejar artistic sculptat, construcția clopotniței cu cancelarie (1975-1976), construcția capelei în cimitir cu hramul “Învierea lui Lazăr”, împodobită cu pictură murală și mobilier nou; procurarea unui clopot în greutate de 750 de kg. Biserica are toate obiectele de cult noi, inclusiv odăjdii, cu acoperăminte și cărți de cult. Ca o încununare a tuturor lucrărilor, în anii 2004-2005 s-au executat lucrări de restaurare a picturilor murale de către pictorul Elena Vasilescu.

Părintele protopop onorific Dumitru Costică este urmat în misiunea sa de părintele Florin Mosgoreanu, crescut de mic în această parohie, ca ucenic al altarului și care a preluat rolul de preot paroh al Bisericii.

SCHITUL LESPEZI – Biserica ”Sf. Treime”, Posada

Piatra de temelie a bisericii Sf. Treime a fost pusă cândva între anii 1661-1674, de către spătarul Drăghici, care, însă, moare în timpul unei călătorii spre Constantinopol. Ca urmare, lucrările de zidire sunt preluate de fiul său, Pârvu, care le continuă și le termină între anii 1674-1683, în vremea domnitorului Serban Cantacuzino, unchiul său. Biserica din Schitul Lespezi a fost zugrăvită în frescă între anii 1687-1693, în vremea Sfântului voievod Constantin Brâncoveanu, de către renumitul zugrav Pârvu Mutu. Se crede că

aceasta este prima lucrare în frescă a lui Pârvu Mutu. Schitul Lespezi a găzduit o obște monahală de călugări până în anul 1863, când a avut loc secularizarea averilor mănăstirești, iar biserica acestuia a fost transformată în biserică parohială. Biserica închinată Sfintei Treimi a fost resfințită în anul 1906, de către mitropolitul Iosif Gheorghian, în vremea regelui Carol I, care a acordat o deosebită atenție bisericești, contribuind la restaurarea ei.

Biserica este construită din caramidă, în formă de cruce, și îmbină stilurile bizantin și sârbesc. Clopotnița a fost construită în anul 1800, din lemn de fag. Casa parohială, aflată în partea sudică a curții schitului, a fost construită în anul 1906, cu ocazia resfințirii bisericii. Ușa de intrare în biserică este încadrată într-un brâu de piatră, iar deasupra ei se află o firidă ce înfățișează icoana hramului: Sfânta Treime.

Naosul este despărțit de pronaos printr-un zid cu ușă de trecere. În interior pot fi observate arcade laterale și arcuri pe console. Ferestrele sunt înguste, iar pictura este densă. La baza turlei, în zidul de caramidă, sunt așezate oale de pământ, pentru o acustică mai bună. Actuala catapeteasmă datează din anul 1911 și este a treia pe care biserica a avut-o.

În muzeul Mănăstirii Sinaia se păstrează o icoană cu Sfânta Treime (icoana hramului), datând din perioada de început a Schitului Lespezi. Clopotul vechi, din anul 1744, se păstrează până astăzi la Schitul Lespezi.

Biserica "Nașterea Maicii Domnului" - Ghioșești

În anul 2000, pe o parcelă de teren din Ghioșești, Fericitul întru pomenire patriarh Teoctist a aprobat începerea lucrărilor de construcție a unei biserici care să deservească acest cartier al orașului Comarnic. În luna septembrie a aceluiași an, Preasfințitul Teodosie Snagoveanu, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, a sfințit locul pentru viitoarea biserică parohială. Lucrările de construcție au început în toamna anului 2000 și au fost susținute financiar, în special, de un grup de bucureșteni, ctitori ai acestei biserici, alături de toți credincioșii parohiei care au contribuit cu cele necesare sau muncă voluntară. Construcția bisericii s-a finalizat în toamna anului 2001 la data de 8 septembrie, când Preasfințitul Sebastian Ilfoveanu, înconjurat de un numeros sobor de preoți în frunte cu Preacucernicul Protoiereu Costică Dumitru, a târnosit biserica.

Îndată după sfințire au început lucrările de pictură în tehnica fresco, de către pictorul Nicolae George Sorin. La data de 12 decembrie 2002, pictura bisericii a fost sfințită. Parohia s-a format prin desprinderea a 547 de familii de la Parohia Sfântul Nicolae – Vatra Sat. Din anul 2003, prin alocarea de către Consiliul Local a unei parcele de aproape 4000 m², parohia Ghioșești are și cimitir. Preot Paroh din 2000 până în prezent este părintele Ilie Caloianu.